

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 1, stk. 1, i hundeloven er en besidder af en hund forpligtet til at få hunden mærket og registreret, inden hunden er 4 måneder gammel. Hvis hundebesidderen ikke får hunden mærket og registreret, kan han eller hun straffes med bøde efter § 12, stk. 1, men politiet har ikke efter den gældende lovgivning mulighed for at sørge for, at hunden bliver mærket og registreret.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 indebærer, at politiet får mulighed for – på besidderens regning – at lade hunde, der ikke er mærket og registreret i overensstemmelse med bestemmelsen i stk. 1, mærke og registrere. Herved gives politiet mulighed for en mere effektiv håndhævelse af kravet om mærkning og registrering.

Bestemmelsen vil endvidere forbedre politiets muligheder for at identificere hunde, som politiet har fundet eller eventuelt på et senere tidspunkt vil finde behov for at gribe ind over for. Politiet vil således lettere kunne konstatere, om en hund gentagne gange giver anledning til klager, ligesom politiet med en høj grad af sikkerhed vil kunne afklare, om en given hund burde have været ført i snor eller forsynet med mundkurv i henhold til et allerede givet pålæg til besidderen.

Bestemmelsen tænkes anvendt i tilfælde, hvor politiet ved kontakt med en hund bliver opmærksom på, at hunden ikke er mærket og registreret.

Der sigtes bl.a. til situationer, hvor politiet lader en hund indfange, fordi den færdes uden besidder. Politiet vil da kunne lade hunden mærke, inden den udleve-

res til besidderen. En anden mulig situation, hvor bestemmelsen kan tænkes anvendt, er i forbindelse med et pålæg til hundens besidder om at holde hunden i snor eller iført mundkurv, når den færdes offentligt.

Politiet kan undlade at lade en hund mærke, hvis det er unødvendigt, f.eks. fordi besidderen selv vil lade hunden mærke og registrere straks.

Bestemmelsen ændrer ikke ved det forhold, at det er besidderens ansvar, at en hund mærkes og registreres i overensstemmelse med bestemmelsen i hundelovens § 1 og reglerne i bekendtgørelse nr. 1197 af 23. december 1992 om mærkning og registrering af hunde som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 994 af 17. december 1998. Besidderen vil således fortsat kunne idømmes bødestraf for overtrædelse af reglerne i de tilfælde, hvor politiet lader en hund mærke og registrere.

Det foreslås, at refusionskravet tillægges udpantningsret, jf. § 12 c, som affattet i forslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 2

Med de foreslåede ændringer af § 6 udvides politiets muligheder for at gribe ind over for hunde, der har vist sig at være farlige for deres omgivelser, eller som har vist tegn på at kunne være farlige eller skræmmende, men som endnu ikke har forvoldt skade.

Den foreslåede § 6, stk. 2, omfatter efter sin ordlyd tre forskellige situationer, hvor politiet vil kunne meddele hundens besidder pålæg eller træffe afgørelse om aflivning af hunden.

Det drejer sig for det første om situationer, hvor en hund har forvoldt fysisk skade på et menneske, for det andet om situationer, hvor en hund har forvoldt anden væsentlig skade, og for det tredje om situationer, hvor